

תא שמע מהא דשנינו שם: סככה לטוכתו
בנסרין של ארז שיש בהן, בכל אחד ואחד
מהן, רוחב ארבעה טפחים, דברי הכל
פסולה. אבל אם אין בהן, בכל אחד ואחד
מהן, ארבעה טפחים, רבי מאיר פוסל, ורבי
יהודה מכשיר. (331)

י"א-א ומודה רבי מאיר, אפילו היו הנסרים רחבים
ארבעה טפחים, (332) שאם יש מקום בין נסר
לנסר הסמוך לו כמלא רחבו של נסר,
שמניח פסל [סכך כשר] ביניהם, וכשרה.

והטעם: לפי ששיעור הסכך הפסול שווה
לשיעור הסכך הכשר, ומצינו לרב פפא
שאמר לעיל [טו א] "פרוץ כעומד, מותר".
דהיינו, שאם היה השטח המסוכך בסוכה
בסכך כשר שווה לשטח המסוכך בפסול,
הרי היא כשרה. ולדעת רב הונא בריה דרב
יהושע שם, שאין הסוכה כשרה עד שירבה
הכשר על הפסול, צריך לומר שהיה הכשר

עודף מעט על הפסול, ולפיכך כשרה הסוכה
כולה.

ומפרשת הגמרא: בשלמא למאן דאמר
שיעור סכך פסול לפסול את הסוכה, בין אם
היה באמצע הסוכה, בין מן הצד הוא
בארבע אמות, משום הכי הסוכה כשרה,
ואין הנסרים פוסלים את הסוכה, לפי שאינם
רחבים ארבע אמות. (333)

אלא למאן דאמר סכך המונח באמצע הסוכה
פוסל בארבעה טפחים, אמאי כשרה הסוכה
כשסיככה בנסרים רחבים ארבעה טפחים?
הרי די בנסר אחד מהם כדי לחצוץ בין חלקי
הסוכה ולפוסלה?!

מתרצת הגמרא: אמר רב הונא בריה דרב
יהושע: הכא, בסוכה דלא הויא רחבה אלא
שמנה אמות מצומצמות עסקינן, שהם
ארבעים ושמנה טפחים, שכן האמה היא

בסכך פסול. אבל אם היו הנסרים רחבים ארבעה
טפחים, די באחד מהם כדי לפסול את כולה.
אלא שהברייתא לא חילקה בזה, ומשמע דאיירי
אפילו בנסרים שיש בהם ארבעה טפחים.

333. אמנם אם היו הנסרים רחבים ארבעה
טפחים, אף שאין הסוכה כולה נפסלת מחמתם,
מכל מקום אסור לישן תחתיהם, כי לענין שינה
מודה הוא שהשיעור הוא ארבעה טפחים,
ערוך לנר על פי התוספות לעיל יד ב, ועיין להלן
י"א.

והקשה הערוך לנר: כיון שלראשו רובו
ושולחנו צריך שבעה טפחים על שבעה טפחים,
איך יהיה המקום תחת הפסל כשר לשיבת
סוכה, הרי מקום זה מספיק רק למיעוטו, ורובו
יושב תחת הנסר?! ועיין שם מה שכתב בזה.

מדוע צריך שיצטרפו, הרי די שיתן נסר אחד
רחב ארבעה טפחים שאינו כלה תוך ארבע אמות
לדופן, כדי שתפסל הסוכה כולה?!

331. בגמרא לעיל יד ב הובאה ברייתא זו
כסייעתא לדעת שמואל בשיעור נסר הפסול
לסינוך, והובאה שם ברייתא אחרת הסוברת
כדעת רב.

332. כן הוסיף רש"י, בביאור קושית הגמרא
שאינה אלא מנסרים שיש בהם ארבעה טפחים.
וכתב הריטב"א, שהיתה הגמרא יכולה לתרץ
שהברייתא מדברת דוקא בנסרים שאין בהם
ארבעה טפחים, שאף הם פסולים לסינוך לשיטת
רבי מאיר, ומכל מקום אם היה רווח ביניהם
כמותן ונתן בו סכך כשר הרי היא כשרה, כיון
שאין בה מקום רחב ארבעה טפחים המסוכך